

รายงานการประชุมคณะกรรมการสาธารณสุข
ครั้งที่ ๑๑๓-๕/๒๕๖๑
วันพุธที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑
ณ ห้องประชุมสมบุญ วชิรโรทัย
อาคาร ๑ ชั้น ๒ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

คณะกรรมการฯ ที่มาประชุม

๑. นายดนัย ธีวันดา	รองอธิบดีกรมอนามัย แทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข	ประธาน กรรมการ
๒. นายอนุทิน สุโขพันธ์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ แทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	กรรมการ
๓. นายสำเริง สาสีวัฒนพงศ์กุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ กรมควบคุมโรค แทนอธิบดีกรมควบคุมโรค	กรรมการ
๔. นายราม จันทมาศ	หัวหน้าฝ่ายการสาธารณสุข กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๕. นางสาวณิรดา โพธิ์ยิ้ม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ แทนอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	กรรมการ
๖. นายสินธิ์ บุญสิทธิ์	ผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ
๗. นายทศพล กฤตวงศ์วิมาน	รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แทนอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	กรรมการ
๘. นางสาวรัตนา รักษะตระกูล	นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ กรมโรงงานอุตสาหกรรม แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๙. นางสาวปรียานุช ทิพย์ะวัฒน์	ผู้อำนวยการกองพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช กรมวิชาการเกษตร แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	กรรมการ
๑๐. นายวิษณุ เชื้อพันธุ์	หัวหน้ากลุ่มกฎหมายอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แทนเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา	กรรมการ
๑๑. นางวันพร ศรีเลิศ	ผู้อำนวยการสำนักงานสุขภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงาน กรม กรุงเทพมหานคร แทนปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
๑๒. นายกัญญ์ชนก วชิรเชื่อนพันธ์	เลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดง สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย แทนนายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย	กรรมการ

๑๓. นางสาวอรดี พรหมดำ	นิติกร สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย แทนนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย	กรรมการ
๑๔. นายกัมพล กลั่นเนียม	เลขาธิการสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย	กรรมการ
๑๕. นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๖. นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๗. นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๘. นายสมชาย ตู่แก้ว	ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ และเลขานุการ

คณะกรรมการฯ ที่ไม่มาประชุม

๑. นายทวีสุข พันธุ์เพ็ง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๒. เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายแพทย์ภัทรพล จึงสมเจตไพศาล	ผู้อำนวยการกองสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	
๒. นางสาวปัทมวรรณ คุณประเสริฐ	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม	
๓. นางสาวอุมาพร ครองสกุลสุข	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
๔. นางสาวรัชดาพร เข้าตุ่น	นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	
๕. นางสาวรมิตา สิทธิประจักษ์	ผู้ช่วยเลขานายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย	
๖. นางสาวลักขณา ธาณี	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย	
๗. นางสาวสิริวรรณ จันทนจุลกะ	ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย	
๘. นางสาวปริญญ์ ใหม้เจริญศรี	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย	
๙. นายธัญธิ หิรัญเรือง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย	
๑๐. นางสาวสัจจมาน ตรันเจริญ	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย	
๑๑. นางสาวภัทราภรณ์ สุวรรณทอง	นักวิชาการสาธารณสุข สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย	
๑๒. นายชัยเลิศ กิ่งแก้วเจริญชัย	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย	
๑๓. นางสาวอังคณา คงกัน	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย	
๑๔. นางสาวพรเพชร ศักดิ์ศิริชัยสิทธิ์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย	
๑๕. นายเอกชัย ชัยเดช	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย	
๑๖. นางสาวกานดา พัดพาดิ	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย	
๑๗. นางสาววาสนา ลุนสำโรง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย	
๑๘. นายเอกรินทร์ วินันท์	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย	

๑๙. นางสาวสุกัญญา คุณวโรตม์ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๒๐. นายพลากร จินตนาวิวัฒน์ นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๒๑. นางสาวเนริฐรา แซ่มขุนทด นักวิชาการสาธารณสุข ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๒๒. นางนิยดา วิไลกิจวัฒน์ นิติกร ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย

ฝ่ายเลขานุการฯ

๑. นางสาวพรรณวรท อุดมผล นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๒. นางกรณิกา ดงแสง นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๓. นางสาวอริษา จันทรทำ นักวิชาการสาธารณสุข ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๔. นางสาวกมลชนก จัตนอก นักวิชาการสาธารณสุข ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๕. นางสาววิจิตรา สีสุวรรณ นักวิชาการสาธารณสุข ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
๖. นางสาวสุนทรี สระทองล้อม นิติกร ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะประธานในคณะกรรมการสาธารณสุข มอบหมายนายदनัย อีวันดา รองอธิบดีกรมอนามัย ทำหน้าที่ประธานการประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขครั้งที่ ๑๑๓-๕/๒๕๖๑

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการสาธารณสุข ครั้งที่ ๑๑๒-๔/๒๕๖๑ วันจันทร์ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑
มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสาธารณสุข ครั้งที่ ๑๑๒-๔/๒๕๖๑ วันจันทร์ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

๓.๑ ร่างคำแนะนำคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง แนวทางการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ การประกอบกิจการสปา การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร และการประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เสนอข้อมูลต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือขอหารือ แนวทางการกำกับดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กลุ่มกิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ประเภทการประกอบกิจการสปา กิจการนวดเพื่อสุขภาพ กิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร และกิจการเสริมสวย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบการกับเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ ของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ โดยมีเนื้อความว่า “... โดยตัดกิจการสปาและกิจการนวดเพื่อสุขภาพที่ได้รับอนุญาต ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพออกจากกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ” และ “ประกาศนี้มีผลบังคับใช้กับผู้ประกอบการร้านสปา ร้านนวดที่มายื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการฯ กับทางกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เท่านั้น ” ตลอดจนมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงขอสอบถามว่าสถานประกอบการสปาและกิจการนวดเพื่อสุขภาพจะต้องควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือไม่ และมีแนวทางการพิจารณาอย่างไร ดังนั้นศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข จึงได้ดำเนินการยกร่าง คำแนะนำคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง แนวทางการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ การประกอบกิจการสปา การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร และการประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม พ.ศ. เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ของราชการส่วนท้องถิ่นในการพิจารณาอนุญาต และควบคุม กำกับ ดูแล กิจการดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์

แห่งพระราชบัญญัติ ...

แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ร่างคำแนะนำดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๑-๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (นายราม จันทมาศ) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ขอเสนอแนะในการดำเนินการ ๓ ประเด็น ดังนี้

๑) กฎหมายระดับอนุบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เห็นควรทำหนังสือแจ้งไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการแจ้งไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการต่อไป

๒) จัดทำผังกระบวนการดำเนินงาน (Flow Chart) ตามคำแนะนำดังกล่าว พร้อมคำอธิบายและยกตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานให้เป็นทิศทางเดียวกัน

๓) ควรประชาสัมพันธ์และจัดทำแนวทางเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายระดับอนุบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

มติที่ประชุม เห็นชอบตามร่างคำแนะนำคณะกรรมการสาธารณสุขดังกล่าว และมอบฝ่ายเลขานุการดำเนินการตามความเห็นของที่ประชุมดังกล่าวพร้อมจัดทำหนังสือเสนอประธานกรรมการสาธารณสุขลงนามต่อไป

๓.๒ เร่งรัดการดำเนินการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การกำหนดระยะห่างของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เสนอข้อมูลต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้มีหนังสือที่ ผผ ๐๘/๑๔๔๖ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรณีข้อร้องเรียนเหตุรำคาญจากกลิ่นมูลสุกรจากฟาร์มเลี้ยงสุกร โดยราชการส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่มีการร้องเรียนดังกล่าว ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ใช้บังคับแก่การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นการทั่วไป ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นการเฉพาะสำหรับกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรทำให้การประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรดังกล่าวปฏิบัติไม่ถูกต้องตามสุขลักษณะอย่างแท้จริง เป็นผลให้เกิดกรณีร้องเรียนขึ้น ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดกรณีร้องเรียนในลักษณะดังกล่าว สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงเสนอแนะให้ราชการส่วนท้องถิ่นสำรวจในพื้นที่ว่ามีกิจการประเภทใดบ้างที่เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แล้วให้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดประเภทกิจการ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ในการปฏิบัติในการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะ รวมถึงมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพเป็นการเฉพาะ เพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น กรณีร้องเรียนดังกล่าวข้างต้น

กรมอนามัยพิจารณาเห็นว่าข้อเสนอแนะของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขจึงได้มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อแจ้งเวียนผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญจากกลิ่นมูลสุกรและขอความร่วมมือให้ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ครอบคลุมทุกกิจการในเขตพื้นที่ของตนอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะกิจการที่มีคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขนั้น ให้พิจารณานำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข มากำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมกิจการนั้นเป็นการเฉพาะนอกจากนั้นตามความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือพิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ

ของประชาชน ...

ของประชาชน หรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะ และประเภทของสถานประกอบกิจการการกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา”

ในการนี้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากสถานประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขจึงมีความเห็นว่า การกำหนดระยะห่างของสถานที่ตั้ง สถานประกอบกิจการกับสถานที่ที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษตามความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขของราชการส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก จึงขอความเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามความในข้อ ๖ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวง ควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขพิจารณาออกประกาศต่อไป

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (นายราม จันทมาศ) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า มีข้อเสนอแนะ ๒ ประเด็น ดังนี้ ๑) การดำเนินการตามข้อเสนอของฝ่ายเลขานุการฯ ควรหาข้อมูลสถานการณ์ เพื่อกำหนดระยะห่างเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งของผู้ประกอบการเองและของสถานศึกษา หรือบ้านพักอาศัย ที่มาตั้งภายหลังจากที่สถานประกอบกิจการได้ดำเนินการแล้ว ดังนั้น ควรมีมาตรการกำกับดูแลให้แก่สถานประกอบ กิจการป้องกันการเกิดเหตุรำคาญ ๒) ควรให้ผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์คณะในอนุกรรมการ ดังกล่าว เพื่อป้องกันผลกระทบในทางปฏิบัติ และควรมีบทเฉพาะกาลเพื่อไม่ให้กระทบต่อผู้ประกอบการที่ตั้งอยู่ก่อน

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม (นางสาวรัตนา รักษัตริกุล) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า กิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพส่วนหนึ่งเข้าข่ายเป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งในการอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานนั้นจะพิจารณาถึงทำเลที่ตั้ง รวมถึงระยะห่างด้วย เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงเสนอว่าควรมี ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในคณะกรรมการดังกล่าวด้วย

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง (นายสินธิ์ บุญสิทธิ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การดำเนินการดังกล่าว รวมถึงกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงนกนางแอ่นกินรัง (บ้านนก) ด้วยหรือไม่ เนื่องจากปัจจุบันมีการประกอบกิจการนี้ เป็นจำนวนมาก และยังไม่มีความหมายมาควบคุมกิจการดังกล่าว

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข (นายสมชาย ตู่แก้ว) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ต้องใช้ ข้อเท็จจริงประกอบกับข้อมูลเพื่อกำหนดว่ากิจการใดบ้างที่ต้องกำหนดระยะห่างของสถานประกอบกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า หากที่ประชุมเห็นว่ามีหน่วยงานใดสมควรเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสามารถเสนอได้ โดยต้องตรวจสอบให้รอบคอบ ในการเลือกผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินงาน

รองอธิบดีกรมอนามัย (นายदनัย ธีวันดา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ฝ่ายเลขานุการควรเตรียมยกร่าง คำสั่งคณะกรรมการดังกล่าว โดยนำเสนอต่อคณะกรรมการสาธารณสุขในการประชุมครั้งต่อไป เพื่อให้คณะกรรมการ สาธารณสุขพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว

มติที่ประชุม เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามความในข้อ ๖ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวง ควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีมอบสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อมและ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขดำเนินการยกร่างคำสั่งคณะกรรมการดังกล่าว นำเสนอคณะกรรมการสาธารณสุข ในการประชุมครั้งถัดไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เสนอข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้ขอแก้ไขร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ในข้อ ๔ เกี่ยวกับประเด็นการกำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง จากเดิม คือ ค่าระดับเสียงรบกวนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่เกินกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ แก้ไขเป็น “ค่าระดับเสียงรบกวนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐ เดซิเบลเอ” เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น นั้น

ทั้งนี้ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๑๖-๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การปรับถ้อยคำการกำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง จากเดิม “ค่าระดับเสียงรบกวนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่เกินกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ” แก้ไขเป็น “ค่าระดับเสียงรบกวนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐ เดซิเบลเอ” เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

มติที่ประชุม เห็นชอบและมอบให้ฝ่ายเลขานุการฯ ทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณา ลงนามต่อไป

๔.๒ ร่างกฎกระทรวง มาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภคของประเทศไทย พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยสมัชชาสุขภาพแห่งชาติมีมติให้กรมอนามัย ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดมาตรฐานน้ำดื่มปลอดภัยในประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยอ้างอิงเกณฑ์มาตรฐาน WHO และสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย รวมถึงใช้เป็นมาตรฐานสำหรับการตรวจสอบคุณภาพน้ำและการปฏิบัติงานของหน่วยจัดหาน้ำบริโภค เพื่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมขึ้นพื้นฐานกับการดำรงชีพของประชาชน ในการออกกฎกระทรวงฉบับนี้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่งและมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำได้เสนอกรอบแนวคิดต่อร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภคประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลสถานการณ์การระบาดของโรค ที่เกิดจากน้ำเป็นสื่อ ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๔ เหตุร้ายเกี่ยวกับน้ำประปา และข้อมูลสถานการณ์ผลการสุ่มตรวจประเมินคุณภาพน้ำบริโภค ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๔ เพื่อกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภค และพัฒนาคุณภาพน้ำบริโภคสาธารณะให้สะอาด ปลอดภัย ส่งเสริมปัจจัยสาธารณสุขพื้นฐาน รวมทั้งช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ
๒. กำหนดค่านิยามเกี่ยวกับน้ำบริโภค
๓. กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภคประเทศไทย

ทั้งนี้ ร่างกฎกระทรวงดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๐-๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็น ...

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (นายราม จันทมาศ) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ในการกำหนดคำนิยาม “น้ำบริโภค” หมายรวมถึง น้ำประปาหมู่บ้านด้วย น้ำประปาหมู่บ้านมีวัตถุประสงค์เพื่อการอุปโภคทั่วไป และในร่างประกาศดังกล่าวกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับปรุงคุณภาพน้ำบริโภคให้ได้มาตรฐาน คุณภาพน้ำบริโภคตามร่างประกาศฉบับนี้ภายในระยะเวลา ๕ ปี ในทางปฏิบัติทำได้ยาก เนื่องจากส่วนใหญ่ใช้แหล่งน้ำธรรมชาติมาผลิตเป็นน้ำประปา สำหรับประปาส่วนภูมิภาคสามารถทำได้หรือไม่ และต้องใช้งบประมาณเท่าไร ในการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ได้มาตรฐาน ดังนั้น ควรมีการจัดสรรเงินงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อปรับปรุงระบบประปาเพื่อให้ได้ตามมาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภคตามที่กำหนด ในทางปฏิบัติหากไม่มีงบประมาณ อาจเกิดอุปสรรคในการดำเนินการได้ และหน่วยเจตหาน้ำบริโภคตามข้อ ๖ ไม่ชัดเจนว่าหน่วยงานใดบ้าง และข้อ ๗ ประปาเทศบาลตำบล หรือประปาที่มีขนาดเล็กกว่าประปาเทศบาลตำบลต้องพัฒนาระบบการผลิตประปาเพื่อให้มีคุณภาพได้มาตรฐานภายในระยะเวลา ๕ ปี สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า จากการรับฟังความคิดเห็นมีประเด็นเรื่องร่างกฎกระทรวงดังกล่าว การกำหนดระยะเวลาภายใน ๕ ปี หลังจากมีผลใช้บังคับ ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ต้องมีการทบทวนเกณฑ์มาตรฐานหรือระยะเวลา การดำเนินการให้เหมาะสมเพื่อให้ปฏิบัติได้จริง สำหรับประปาตำบล หรือประปาที่มีขนาดเล็กกว่าประปาเทศบาลตำบล จะผลิตน้ำประปาให้ได้คุณภาพเทียบเท่ากับการประปาส่วนภูมิภาคหรือการประปานครหลวงทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการปรับปรุงคุณภาพน้ำ หากไม่สามารถทำได้ให้เป็นไปตามมาตรฐาน ผู้ปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐต้องถูกดำเนินคดี และต้องใช้งบประมาณในการปรับปรุงคุณภาพน้ำ อาจทำให้น้ำบริโภคมียาราคาสูงขึ้น ดังนั้น ต้องพิจารณาว่าข้อ ๖ และ ๗ ในร่างกฎกระทรวงดังกล่าว สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (นายวิษณุ เชื้อพันธ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การกำหนดเกณฑ์ดังกล่าวเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐนำไปปฏิบัติ แต่ยังไม่เห็นความสำคัญในการออกกฎหมายฉบับนี้ โดยหน่วยงานรัฐต้องดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด การประปาเน้นด้านการอุปโภค แต่หากสามารถบริโภคได้ ถือเป็นการผลิตน้ำประปาที่มีมาตรฐานสูง ซึ่งไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตจาก อย. และเมื่อกฎกระทรวงฉบับนี้มีผลใช้บังคับผู้ที่ได้รับผลกระทบคือหน่วยงานภาครัฐ

ผู้แทนสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า สำหรับเรื่องน้ำบริโภคเป็นวาระแห่งชาติ ที่รัฐบาลให้ความสำคัญ การวางแผนในระยะยาว ๒๐ ปี กระบวนการผลิตน้ำดิบ การส่งจ่ายน้ำผ่านท่อส่งน้ำต้องมีความสะอาดปลอดภัย สำหรับการมีผลต่อภาครัฐการประปาคือน้ำที่ผ่านกระบวนการปรับปรุงให้เหมาะสมแก่การบริโภคอย่างปลอดภัย แต่ระบบประปาในประเทศไทย มี ๓ ระบบใหญ่ ได้แก่ การประปานครหลวง การประปาส่วนภูมิภาค และประปาที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับการประปานครหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค กระบวนการผลิตพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับ มีการบริหารความเสี่ยงการจ่ายน้ำในเส้นท่อส่งน้ำให้มีความสะอาดปลอดภัย แต่ที่เป็นปัญหาหลักคือประปาที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประปาที่มีอยู่เดิมนั้นระบบการผลิตยังไม่ได้คุณภาพเท่าที่ควร โดยกรมอนามัยต้องการทำให้น้ำประปาดื่มได้ โดยได้ขอความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาระบบประปาที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาระบบ เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

รองอธิบดีกรมอนามัย (นายดนัย ธีวันดา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า กฎกระทรวงฉบับนี้ไม่ควรก้าวล่วงในประเด็นการจัดหาน้ำบริโภค ให้พิจารณาเฉพาะการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภคเท่านั้น สำหรับกลไกในการจัดหาน้ำบริโภคให้ใช้กลไกตามปกติ

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การกำหนดมาตรฐานน้ำบริโภคให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดตามแนบท้ายประกาศกระทรวง และขอสนับสนุนเหตุผลของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยขอให้ตัดข้อ ๖ และข้อ ๗ ออก เนื่องจากปฏิบัติได้ยาก

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นางขวัญฤดี โชติชนาทวีวงศ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า คำนิยามอาจไม่ต้องกล่าวถึงแหล่งน้ำดิบ ควรระบุว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อการดื่มกิน จึงเสนอให้แก้ไขดังนี้ จากเดิม “น้ำบริโภค” หมายความว่า น้ำประปา น้ำผิวดิน น้ำบ่อตื้น น้ำบาดาล น้ำฝน น้ำที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการดื่มกินปรุงประกอบอาหาร ล้างหน้า แปรงฟัน บ้วนปาก เป็นต้น ทั้งนี้ไม่รวมน้ำบริโภคที่ครัวเรือนจัดหาเพื่อใช้บริโภคในครัวเรือนเอง หรือน้ำบริโภคที่มีกฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้แล้ว แก้ไขเป็น “น้ำบริโภค” หมายความว่า น้ำที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการดื่มกิน ปรุงประกอบอาหาร ล้างหน้า แปรงฟัน บ้วนปาก เป็นต้น ทั้งนี้ไม่รวมน้ำบริโภคที่ครัวเรือนจัดหาเพื่อใช้บริโภคในครัวเรือนเอง หรือน้ำบริโภคที่มีกฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้แล้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ให้ตัดข้อ ๖ และข้อ ๗ เดิม แต่เห็นควรกำหนดให้หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการควบคุม กำกับ ดูแลกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับน้ำบริโภคให้มีคุณภาพตามมาตรฐานในกฎกระทรวงนี้ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

รองอธิบดีกรมอนามัย (นายदनัย ธีวันดา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า เห็นชอบในหลักการ พร้อมทั้งปรับคำนิยามน้ำบริโภค และตัดข้อ ๖ ข้อ ๗ ในร่างกฎกระทรวงดังกล่าว พร้อมทั้งปรับแก้ไขตามความเห็นของที่ประชุม

มติที่ประชุม เห็นชอบและให้แก้ไขข้อ ๓ ในประเด็นคำนิยามน้ำบริโภค โดยตัดคำว่าน้ำประปา น้ำผิวดิน น้ำบ่อตื้น น้ำบาดาล น้ำฝน และให้ตัดข้อ ๖ และข้อ ๗ โดยมอบให้ฝ่ายเลขานุการปรับแก้ไขตามข้อเสนอของกรรมการ และเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขลงนามถึงรองนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาเห็นชอบในหลักการต่อไป

๔.๓ ร่างคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและ การปล่อยสัตว์เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญ พ.ศ. และร่างเทศบัญญัติเทศบาลและร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการป้องกัน ควบคุม และดูแลรักษาโรคพิษสุนัขบ้าในคน โครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธานศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มอบหมายให้กรมอนามัยร่วมดำเนินการผลักดันการใช้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามความในมาตรา ๒๙ ที่ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ นั้น

ในการนี้สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อมและศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข จึงได้ดำเนินการยกร่างคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. และร่างเทศบัญญัติเทศบาลและร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. เพื่อกำหนดแนวทางการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าให้แก่อำนาจราชการส่วนท้องถิ่น รวมทั้งเป็นแนวทางการยกร่างเทศบัญญัติเทศบาลและข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดมาตรการป้องกันและมาตรการควบคุมด้านสุขลักษณะ เพื่อควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า
๒. กำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

๓. กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในกรณีพบสุนัขหรือแมวในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งไม่ปรากฏเจ้าของ และในกรณีที่มิสุนัข และแมวจรจัดในพื้นที่

๔. กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการ ในกรณีราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

๕. กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามข้อบัญญัติท้องถิ่น

ทั้งนี้ร่างคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากลับกรรณร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๒-๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ตามที่ฝ่ายเลขานุการได้นำเสนอร่างคำแนะนำเพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นนำไปเป็นแนวทางประยุกต์ใช้ แต่ไม่ได้บังคับใช้ สำหรับมาตรการที่กำหนดไว้เป็นข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ (นายอนุกุล สุธาพันธ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า มีข้อสังเกตในประเด็นสุนัขจรจัด จะมีมาตรการเชิงป้องกันการนำสุนัขไปปล่อยตามวัดหรือที่สาธารณะด้วยหรือไม่ เพื่อป้องกันปัญหาสุนัขจรจัด

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ในร่างคำแนะนำที่กำหนดไว้ว่าให้เจ้าของสุนัขและแมวต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวต่อราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับการกำหนดห้ามการปล่อยสัตว์ ณ ที่ใดที่หนึ่ง หากเป็นที่สาธารณะราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ และในข้อเท็จจริงหากมีสุนัขและแมวจรจัดสามารถดำเนินการอ้างอิงตามกฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้าซึ่งหากพบสุนัขจรจัดราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข (นายสมชาย ตู่แก้ว) ให้ความเห็นต่อที่ประชุม ในร่างข้อบัญญัติดังกล่าวออกตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข สำหรับข้อ ๗ ในร่างคำแนะนำดังกล่าว แสดงถึงราชการส่วนท้องถิ่น นอกจากกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้วในเรื่องของการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้ายังมีอำนาจตามกฎหมายอื่นอีกด้วย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ตามกฎหมายนั้น สุนัขที่มีเจ้าของเป็นหน้าที่ของเจ้าของที่จะต้องดำเนินการรับผิดชอบการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า หากเป็นสุนัขไม่มีเจ้าของเป็นหน้าที่ของรัฐโดยกรมปศุสัตว์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประเด็นการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าตามกฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้าซึ่งสามารถกำหนดรายละเอียดได้ แต่สุนัขและแมวเป็นประเด็นที่สำคัญ จึงออกข้อบัญญัติควบคุมสุนัขและแมวก่อนสัตว์ประเภทอื่น หากราชการส่วนท้องถิ่นต้องการควบคุมสัตว์ประเภทอื่นสามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร (นางสาวปริยาณูช ทิพย์ะวัฒน์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสุนัขและแมวตามที่สาธารณะที่ไม่ปรากฏเจ้าของ สามารถดำเนินการตามข้อ ๒.๑ ดำเนินการกักสุนัข และแมวดังกล่าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของให้สุนัขและแมวนั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น หากเป็นเช่นนี้ราชการส่วนท้องถิ่นต้องรับเลี้ยงเองใช่หรือไม่

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข (นายสมชาย ตู่แก้ว) ให้ความเห็นต่อที่ประชุม เป็นการอธิบายตามหลักกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ตามมาตรา ๓๐ หากกักสัตว์ไว้ ๓๐ วัน แล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของสุนัขและแมวนั้นจะตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งก่อให้เกิดภาระการเลี้ยงดูกฎหมายให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการขายทอดตลาดได้

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม (นางสาวรัตนา รักษัตระกุล) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า กรณีแมวไม่มีเจ้าของ แต่พอถึงเวลาจะมาบ้านเรา มาสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ตนเองโดยข้างบ้านให้อาหาร หากเป็นเช่นนี้ต้องแจ้งราชการส่วนท้องถิ่นให้มาดำเนินการใช่หรือไม่

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า กรณีสุนัขหรือแมวที่เลี้ยงสร้างเหตุเดือดร้อนรำคาญเป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น โดยสามารถแจ้ง ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ และมอบให้ฝ่ายเลขานุการฯ ทำหนังสือเสนอประธานกรรมการสาธารณสุข ลงนามต่อไป

๔.๔ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่าความเข้มของแสงสว่างในสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะอนุกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และการจำหน่ายสินค้า ในที่หรือทางสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ดำเนินการยกร่างประกาศ กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่าความเข้มของแสงสว่างในสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. เพื่อกำหนดค่า ความเข้มของแสงสว่างในสถานที่จำหน่ายอาหารให้ถูกต้อง เหมาะสมกับลักษณะการประกอบกิจการ เพื่อให้ มองเห็นสภาพ สิ่งปนเปื้อน และสีของอาหารที่ไม่ผิดไปจากธรรมชาติได้อย่างชัดเจน โดยมีประเด็นย่อยสำคัญ ซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ

๒. กำหนดค่าความเข้มของแสงสว่างในสถานที่จำหน่ายอาหาร ณ บริเวณต่าง ๆ

๓. วิธีการตรวจวัดความเข้มของแสงสว่าง

ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ พิจารณาก่อนกรอร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๒-๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว จึงขออนุญาตให้ผู้แทนคณะอนุกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ สะสมอาหาร และการจำหน่ายสินค้า ในที่หรือทางสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข นำเสนอข้อมูล ในภาพรวมของร่างประกาศฉบับนี้ต่อไป

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (นางสาวอุมาพร ครองสกุลสุข) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า คำนียามสถานที่จำหน่ายอาหารหมายความว่าความรวมถึงสถานประกอบการกิจการตามคำนิยามของพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ของกระทรวงแรงงานด้วยหรือไม่ ถ้าครอบคลุมถึง ควรปรับค่าความเข้มของแสงสว่างในสถานที่จำหน่ายอาหารของร่างประกาศ สำหรับประเด็นวิธีการตรวจวัด หากอ้างอิงการตรวจวัดตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง พ.ศ. ๒๕๖๑ ค่ามาตรฐานควรเทียบให้เท่ากับประกาศกรมฉบับนี้เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนของสถานประกอบการ ในการเลือกปฏิบัติตามกฎหมาย หากกำหนดค่ามาตรฐานไม่เท่ากัน รวมทั้งการกำหนดผู้ดำเนินการตรวจวัดว่าเป็น เจ้าหน้าที่จากกรมอนามัยหรือมอบให้ผู้ประกอบการจัดหาบุคลากรมาดำเนินการตรวจวัด เนื่องจากประกาศ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจวัด โดยจะดำเนินการในสถานประกอบการซึ่งมี เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานหรือผู้บออาชีวอนามัยและความปลอดภัยและขึ้นทะเบียนเป็นเจ้าหน้าที่ ความปลอดภัยในการทำงานระดับใดก็ได้ในสถานประกอบการนั้น หรือผู้ที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการยกร่างกฎหมายเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนของผู้ตรวจวัด และประเด็นระยะเวลาในการบังคับใช้ สำหรับประกาศ ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีการบังคับใช้แล้วโดยไม่มีกรียัดหยุ่นระยะเวลาให้เหมือนร่างประกาศฉบับนี้ อาจเกิดความสับสนในการใช้บังคับ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ...

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ในประเด็นระยะเวลาการบังคับใช้ที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนดนั้น แต่ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ในทางกฎหมายไม่ได้หมายความว่าระยะเวลาการการบังคับใช้ของร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ยึดระยะเวลากฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ดังนั้นหากทำผิดตามกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานสามารถถูกดำเนินคดีได้

ผู้แทนสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า จากการประชุมคณะอนุกรรมการด้านวิชาการนำค่าความเข้มของแสงสว่างในส่วนของพื้นที่เตรียมวัตถุดิบของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งกำหนดค่ามาตรฐานไว้ที่ ๓๐๐ - ๔๐๐ ลักซ์ สำหรับบริเวณพื้นที่จำหน่ายอาหาร จัดวางอาหารแบบบริการตนเอง หรือบุฟเฟต์ในประกาศของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน จึงได้อ้างอิงค่ามาตรฐานของ International Food Code สำหรับบริเวณพื้นที่ทำการล้าง และเก็บภาชนะอุปกรณ์ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนดไว้ที่ ๓๐๐ - ๔๐๐ ลักซ์ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้จึงกำหนดไว้ที่ ๓๐๐ ลักซ์ สำหรับห้องส้วมกำหนดไว้ที่ ๑๐๐ ลักซ์

ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (นางสาวอุมาพร ครองสกุลสุข) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การกำหนดค่าที่ไม่เหมือนกันอาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานและผู้ประกอบการเกิดความสับสนในการใช้ค่ามาตรฐานดังกล่าว สำหรับการตรวจวัดความเข้มของแสงสว่างประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนดไว้ ๒ ลักษณะ คือ ๑) การตรวจวัดแบบพื้นที่ และ ๒) การตรวจวัดเฉพาะจุดใดจุดหนึ่งที่มีแสงสว่างน้อยที่สุดจะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้น จะเลือกใช้วิธีการตรวจวัดแบบใด หากอ้างอิงวิธีการตรวจวัดตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ค่ามาตรฐานควรสอดคล้องกันถึงแม้ว่าตัวเลขจะใกล้เคียงกัน

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ประเด็นการกำหนดค่ามาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง โดยคณะอนุกรรมการด้านวิชาการได้มีการพิจารณาค่ามาตรฐานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงกำหนดค่ามาตรฐานเพื่อให้สอดคล้องกัน สำหรับสถานประกอบการที่พิจารณาขณะนี้คือร้านอาหารไม่ได้ครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการ ซึ่งอยู่ในกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย และอาชีวอนามัย แต่ประเด็นสำคัญคือสถานที่จำหน่ายอาหาร ซึ่งหมายถึงสถานที่จัดไว้เพื่อปรุงประกอบ โดยมีครัว สถานที่รับประทานอาหาร และห้องน้ำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกิจการนี้ ดังนั้นเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้เป็นการกำหนดเฉพาะจุดที่ต้องการควบคุม โดยเกณฑ์ที่กำหนดจะไม่ขัดต่อกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำหรับหรับเทคนิคหรือวิธีการตรวจจะอ้างอิงมาตรฐานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานโดยใช้เครื่องมือและวิธีการตรวจเช่นเดียวกัน เป็นการประยุกต์ใช้ แต่ไม่ได้เจาะจงว่าต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเป็นผู้ดำเนินการตรวจวัด โดยผู้ตรวจสามารถเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง

ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (นางสาวอุมาพร ครองสกุลสุข) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า เนื่องจากสถานที่จำหน่ายอาหารตามค่านิยามไม่ได้กำหนดว่าเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใด หากเป็นสถานประกอบการที่มีสถานที่จำหน่ายอาหาร มีครัว และมีห้องน้ำต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้หรือไม่ หากครอบคลุมในการตรวจค่ามาตรฐานค่าความเข้มของแสงจะให้ประกาศฉบับใด

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า กรณีสถานประกอบการผลิตขนมจีน หรือเส้นก๋วยเตี๋ยวเป็นโรงงานไม่ใช่สถานที่จำหน่ายอาหาร แต่หากโรงงานนั้นมีโรงครัวที่บริการกับพนักงานหรือเป็นร้านอาหารทั่วไป ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข โดยเป็นคนละส่วนกับกิจการโรงงาน

ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (นางสาวอุมาพร ครองสกุลสุข) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการ จะดำเนินการตรวจครอบคลุมทั้งสถานประกอบการและบริเวณอื่นๆ ด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ค่ามาตรฐานกฎหมายทั้งสองฉบับต่างกันที่บริเวณพื้นที่จำหน่ายอาหาร จัดวางอาหารแบบบริการตนเอง หรือบุฟเฟต์ ต้องมีแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า ๒๑๕ ลักซ์ ซึ่งอ้างอิงจาก Food Code ๒๐๑๗ สามารถกำหนดค่าเป็น ๒๐๐ ลักซ์ เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำได้

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม (นางสาวรัตนา รักษัตระกุล) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดค่าความเข้มของแสงสว่างบริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานเตรียมวัตถุดิบ ปิ้ง ประกอบอาหาร ต้องมีแสงสว่างไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ลักซ์ หากเทียบค่ามาตรฐานกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนดค่าไว้ที่ ๓๐๐ - ๔๐๐ ลักซ์ ซึ่งมีความไม่สอดคล้องกัน

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง (นายสินธิ์ บุญสิทธิ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า มีข้อสังเกตว่า ๑) ทำไมจึงใช้หลอดไฟเป็นแบบแสงธรรมชาติกลางวัน (Day light) ๒) เมื่อกำหนดว่าค่าความเข้มของแสงสว่างเป็น Day light ในห้องส้วมต้องเป็น Day light ด้วยหรือไม่ สำหรับมาตรฐานที่เขียนเป็น ISO/CIE ๑๐๕๒๗ แต่ชื่อภาษาอังกฤษคือ International Commission on Illumination จึงไม่สอดคล้องกัน

ผู้แทนสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า สำหรับประเด็นแสงสว่างมี ๓ ประเภท ได้แก่ ๑) Warm light ๒) Day light และ ๓) Cool light สำหรับ Day light จะให้แสงธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับแสงสว่างปกติมากที่สุด สำหรับสถานที่จำหน่ายอาหารเมื่อให้สามารถมองเห็นสิ่งปนเปื้อนจากกระบวนการทำอาหาร และความปลอดภัยของผู้ประกอบการ จึงกำหนดให้ใช้เฉพาะส่วนของ Day light

ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (นางสาวอุมาพร ครองสกุลสุข) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การตรวจวัดผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการตรวจวัดตามร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ สำหรับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานผู้ดำเนินการคือสถานประกอบกิจการ โดยมีแบบรายงานส่งให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินการตรวจสอบ สำหรับการกำหนดค่ามาตรฐานความเข้มของแสงสว่างบริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานเตรียมวัตถุดิบ ปิ้ง ประกอบอาหาร ต้องมีแสงสว่างไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ลักซ์ อาจจะไม่สอดคล้องกับประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานซึ่งกำหนดเป็นช่วง ๓๐๐ - ๔๐๐ ลักซ์ จึงเสนอว่าสามารถกำหนดเป็นช่วงได้หรือไม่ โดยกำหนดไม่น้อยกว่า ๓๐๐ - ๔๐๐ ลักซ์

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับสามารถใช้ค่ามาตรฐานความเข้มแสงเป็นค่าเดียวกันได้หรือไม่ โดยปรับจาก “๑) บริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานเตรียมวัตถุดิบ ปิ้ง ประกอบอาหาร ต้องมีแสงสว่างไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ลักซ์” แก้ไขเป็น “๑) บริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานเตรียมวัตถุดิบ ปิ้ง ประกอบอาหาร ต้องมีแสงสว่างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ลักซ์”

มติที่ประชุม เห็นชอบ และให้แก้ไขความในข้อ ๓ (๑) บริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานเตรียมวัตถุดิบ ปิ้ง ประกอบอาหาร ต้องมีแสงสว่างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ลักซ์ โดยมอบให้ฝ่ายเลขานุการทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาลงนามต่อไป

๔.๕ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการกำหนดอุณหภูมิในการเก็บรักษาอาหารสดในสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะอนุกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และการจำหน่ายสินค้า ในที่หรือทางสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ดำเนินการยกร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการกำหนดอุณหภูมิในการเก็บรักษาอาหารสดในสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. เพื่อกำหนดค่าอุณหภูมิที่เหมาะสมในการเก็บรักษาอาหารสด ให้สะอาด ปลอดภัย เหมาะสมสำหรับการบริโภค โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ
๒. กำหนดค่านิยมเกี่ยวกับการแช่เย็น การแช่เยือกแข็ง และการเก็บรักษา
๓. กำหนดอุณหภูมิ และระยะเวลาในการเก็บรักษาอาหารสด
๔. กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเก็บรักษาอาหารสดในสถานที่จำหน่ายอาหาร

ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๒-๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว จึงขออนุญาตให้ผู้แทนคณะกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการค้าปลีกอาหารสด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และการจำหน่ายสินค้า ในที่หรือทางสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข นำเสนอข้อมูลในภาพรวมของร่างประกาศฉบับนี้ต่อไป

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ตัวเลขอุณหภูมิต่าง ๆ อ้างอิงจากมาตรฐานใด

ผู้แทนสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า คู่มือวิชาการจะกำหนดเรื่องอุณหภูมิสำหรับการเก็บอาหารที่สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำได้กำหนดไว้ที่มีการอ้างอิงมาจาก Food code ๒๐๑๗

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ และมอบให้ฝ่ายเลขานุการทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาลงนามต่อไป

๔.๖ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดให้มีส้มเคลื่อนที่หรือส้มชั่วคราว กรณีสาธารณสุข หรือเหตุฉุกเฉิน พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ดำเนินการยกร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดให้มีส้มเคลื่อนที่หรือส้มชั่วคราว กรณีเกิดสาธารณสุข หรือเหตุฉุกเฉิน พ.ศ. เพื่อให้ผู้ที่มิหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูลปฏิบัติตามกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑ สามารถดำเนินการจัดให้มีส้มเคลื่อนที่หรือส้มชั่วคราวกรณีเกิดสาธารณสุข หรือเหตุฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม รวมถึงป้องกันการระบาดของโรค โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ
๒. กำหนดค่านิยมเกี่ยวกับสาธารณสุข เหตุฉุกเฉิน และหน่วยบรรเทาสาธารณสุข
๓. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในกรณีที่เกิดสาธารณสุขหรือเหตุฉุกเฉิน

ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๓-๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว จึงขออนุญาตให้ผู้แทนคณะกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข นำเสนอข้อมูลในภาพรวมของร่างประกาศฉบับนี้ต่อไป

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การจัดให้มีส้มเคลื่อนที่หรือส้มชั่วคราวตามข้อ ๘ หรือข้อ ๙ แล้วแต่กรณี สำหรับข้อ ๘ ในกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑ กล่าวถึงลักษณะของส้มเคลื่อนที่ สำหรับข้อ ๙ กล่าวถึงลักษณะของส้มชั่วคราว ...

ของส้วมชั่วคราว จะเห็นได้ว่าร่างประกาศฉบับดังกล่าวมีการกำหนดหลักเกณฑ์ว่าสถานการณ์ใดจะต้องจัดให้มีส้วมชั่วคราวหรือส้วมเคลื่อนที่รวมทั้งปริมาณที่ต้องจัดหาจึงจะเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ และกรณีที่สถานการณ์นั้น ๆ ไม่เอื้อต่อการสร้างส้วมชั่วคราวหรือส้วมเคลื่อนที่ได้ จะมีวิธีการดำเนินการอย่างไร

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ และมอบให้ฝ่ายเลขานุการทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาลงนามต่อไป

๔.๗ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แบบเอกสารกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะอนุกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ดำเนินการยกร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แบบเอกสารกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล พ.ศ. เพื่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูลสามารถดำเนินการควบคุมกำกับกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล รวมทั้งป้องกันการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิกูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ
๒. กำหนดคำนิยามเกี่ยวกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล ผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูล และผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล
๓. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการขนส่งสิ่งปฏิกูล ผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูลและผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล

ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณากลั่นกรองร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๓-๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม (นางสาวรัตนา รักษัตระกุล) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า แบบบันทึกของผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูล ๑ และแบบบันทึกของผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล ๒ ต้องดำเนินการส่งให้พนักงานท้องถิ่นเมื่อใดเนื่องจากแบบสรุปการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลประจำวัน ๓ กำหนดให้ส่งภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า แบบบันทึกของผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูล ๑ และแบบบันทึกของผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล ๒ เมื่อผู้ปฏิบัติดำเนินการแล้วจึงส่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อส่งแบบสรุปการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลประจำวัน ๓ ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า แบบบันทึกของผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล ๒ ขอเสนอว่าผู้ขอรับบริการให้มากำหนดไว้ในตารางการบันทึกการปฏิบัติงาน โดยระบุเป็นรายชื่อผู้รับบริการ

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า แบบบันทึกของผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูล ๑ และแบบบันทึกของผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล ๒ ในตารางการบันทึกการปฏิบัติงานให้สลับปริมาณสิ่งปฏิกูล (ลูกบาศก์เมตร) มาอยู่หลังวัน/เดือน/ปี และในแบบบันทึกของผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล ๒ แก้ไขจากเดิม “ลงชื่อผู้ขอรับบริการ” แก้ไขเป็น “รายชื่อผู้ขอรับบริการ”

มติที่ประชุม เห็นชอบ และให้ปรับแก้แนบท้ายประกาศในแบบบันทึกของผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูล ๑ และ ๒ ประเด็นตารางการบันทึกการปฏิบัติงานให้สลับปริมาณสิ่งปฏิกูล (ลูกบาศก์เมตร) มาอยู่หลังวัน/เดือน/ปี และในแบบบันทึกของผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล ๒ แก้ไขจากเดิม “ลงชื่อผู้ขอรับบริการ” แก้ไขเป็น “รายชื่อผู้ขอรับบริการ” โดยมอบให้ฝ่ายเลขานุการทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาลงนามต่อไป

๔.๘ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบบุหรี่ และวิธีการระบายน้ำที่ได้อำนาจจากของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะอนุกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ดำเนินการยกร่าง ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลา ในการสูบบุหรี่ และวิธีการระบายน้ำที่ได้อำนาจจากของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. เพื่อกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบบุหรี่ และวิธีการระบายน้ำที่ได้อำนาจจากของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลสามารถดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลได้อย่างถูกสุขลักษณะและมีประสิทธิภาพ โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ

๒. กำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลา ในการสูบบุหรี่

๓. กำหนดวิธีการระบายน้ำที่จากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลและระบบบำบัดน้ำเสียรวมในกรณีที่ได้รับสิ่งปฏิกูล

๔. กำหนดพื้นที่จังหวัดที่บังคับใช้

ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณากลั่นกรองร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๔-๑๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ร่างประกาศฉบับนี้ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ บ้านที่มีระบบกำจัดอยู่แล้วก่อนที่ร่างประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับต้องดำเนินการตามร่างประกาศฉบับนี้ด้วยหรือไม่ หรือมีผลบังคับใช้กับบ้านใหม่ เนื่องจากบ้านที่มีระบบกำจัดอยู่แล้วหากต้องทำระบบใหม่อาจทำให้เกิดความสับสน และร่างประกาศฉบับนี้ไม่ได้ใช้บังคับทั่วประเทศ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในท้องที่กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลนคร และเทศบาลเมืองเฉพาะในจังหวัดตามบัญชีแนบท้าย ๓๔ จังหวัด

ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร (นางสาวปริญญ์ ทิพย์วัฒน์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ประเด็นระยะเวลาสูบบุหรี่ไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง ต่อ ๔ ปี หมายความว่ารวมถึงทุกบ้านต้องปฏิบัติตามใช้หรือไม่ และการเขียนชื่อทางวิทยาศาสตร์ในร่างประกาศฉบับนี้ต้องเขียนตัวเอียงหรือไม่

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นางขวัญฤดี โชติชนาทวีวงศ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า อ่างอิงการเขียนกฎหมายแม่บทในกฎกระทรวงสุลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งไม่ได้เขียนชื่อทางวิทยาศาสตร์เป็นตัวเอียงไว้ สำหรับประเด็นระยะเวลาสูบบุหรี่ บ่อเกรอะส่วนใหญ่มีปริมาตร ๕๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งสามารถเก็บปริมาณสิ่งปฏิกูลสำรองได้ประมาณ ๓ ปี เพราะฉะนั้นการกำหนดระยะเวลาสำหรับบ้านที่สร้างใหม่มีความเหมาะสมแล้ว สำหรับประเด็นการใช้บังคับทั่วประเทศกำหนดเพียง ๓๔ จังหวัดพิจารณาพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค จึงพิจารณาเลือกพื้นที่กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลนคร จำนวน ๓๐ แห่ง และเทศบาลเมืองจำนวน ๒๓ แห่ง โดยในอนาคตสามารถเพิ่มเติมรายชื่อจังหวัดได้

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข (นายสมชาย ตู่แก้ว) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า หากอ่างอิงการเขียนภาษาอังกฤษจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว หากจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการร่างกฎหมาย การเขียนภาษาอังกฤษจะใช้ตัวตรง ในกรณีคำทั่วไปใช้ตัวพิมพ์เล็ก สำหรับคำที่เป็นคำเฉพาะใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ โดยมอบให้ฝ่ายเลขานุการตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ โดยมีข้อสังเกตในประเด็นหลักการเขียนคำว่า (Escherichia coli) ต้องใช้ตัวอักษรเอียงหรือตัวอักษรตรง และต้องขีดเส้นใต้หรือไม่ โดยมอบให้ฝ่ายเลขานุการตรวจสอบหลักการเขียนประเด็นดังกล่าว และทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาลงนามต่อไป

๔.๙ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดปริมาณไขมันปนเปื้อนในน้ำดื่มและภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการที่ใช้ควบคุมหรือกำกับดูแลการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ดำเนินการยกร่าง ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดปริมาณไขมันปนเปื้อนในน้ำดื่มและภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว พ.ศ. เพื่อกำหนดปริมาณไขมันปนเปื้อนในน้ำดื่มและภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ
๒. กำหนดค่านิยมของไขมันปนเปื้อน
๓. กำหนดปริมาณไขมันปนเปื้อนในน้ำดื่มและภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว
๔. กำหนดวิธีการเก็บตัวอย่างน้ำดื่ม
๕. กำหนดวิธีการเก็บตัวอย่างภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว
๖. กำหนดวิธีการการตรวจหาปริมาณไขมันปนเปื้อนในน้ำดื่มและภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว

ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาก่อนการร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๔-๑๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (นายวิษณุ เชื้อพันธ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า เกณฑ์ปริมาณที่กำหนดไขมันปนเปื้อนในน้ำดื่ม ต้องมีปริมาณน้อยกว่า ๑ ฟองต่อลิตร หมายความว่าอย่างไร

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ในการตรวจจะดำเนินการตรวจจำนวน ๓ ครั้ง เพื่อหาค่าเฉลี่ยของปริมาณไขมันปนเปื้อน

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ และมอบให้ฝ่ายเลขานุการฯ ทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาลงนามต่อไป

๔.๑๐ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการและหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะกรรมการกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาตและหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ. โดยกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญหรือ

ผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ
๒. กำหนดค่านิยมของกิจการ และผู้ขออนุญาต
๓. กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต
๔. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต

ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณากลั่นกรองร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๕-๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่าการกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาตเป็นเรื่องใหม่ ซึ่งในการการกำหนดกิจการนั้นไม่ได้ควบคุมกิจการทั้งหมด โดยพิจารณาเลือกเฉพาะกิจการที่เหมาะสม

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ และมอบให้ฝ่ายเลขานุการทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาลงนามต่อไป

๔.๑๑ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยคณะอนุกรรมการกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต และหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการยกร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม โดยมีประเด็นย่อยสำคัญซึ่งคณะกรรมการสาธารณสุขจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ
 ๒. กำหนดค่านิยมของกิจการ ผู้ขออนุญาต และประชาชนที่เกี่ยวข้อง
 ๓. กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง (การเตรียมการข้อมูลที่ต้องเผยแพร่ วิธีการจัดรับฟังความเห็น)
 ๔. การสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ส่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นประกอบการพิจารณาอนุญาต
- ทั้งนี้ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณากลั่นกรองร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๒๕-๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (นายราม จันทมาศ) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยให้แจ้งผลการพิจารณาภายใน ๑๕ วัน หากไม่เห็นชอบต้องแจ้งผลการพิจารณาด้วยหรือไม่ ควรมีหลักเกณฑ์ให้ผู้ปฏิบัติหากไม่เห็นชอบควรดำเนินการอย่างไร

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข (นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า การสอบถามประชาชนต้องมีการประยุกต์ใช้กฎหมายอื่นด้วย จึงขอเสนอเปลี่ยนถ้อยคำ “การกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ”

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ (นายอนุกุล สุธาพันธ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ขอเสนอแก้ไขจากเดิม “ข้อ ๔ (๒) (ค) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ความเห็นชอบด้วย ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่แจ้งผลการพิจารณาภายในสิบห้าวัน ให้ถือว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ” แก้ไขเป็น “กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาความเหมาะสมก่อนการดำเนินการ”

มติที่ประชุม เห็นชอบ และให้ปรับแก้ไขข้อความในร่างประกาศจากเดิม “ข้อ ๔ (๒) (ค) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ความเห็นชอบด้วย ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่แจ้งผลการพิจารณาภายในสิบห้าวัน ให้ถือว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ” แก้ไขเป็น “การกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาความเหมาะสมก่อนการดำเนินการ” และมอบให้ฝ่ายเลขานุการทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาลงนามต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

ปรึกษาหารือประเด็นข้อคัดแย้งของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการตลาดประเภทที่ ๒

ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ด้วยกรุงเทพมหานครประสบปัญหาในการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการตลาดประเภทที่ ๒ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดว่าตลาดประเภทที่ ๒ เป็นตลาด ที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร ประกอบกับข้อ ๑๓ (๖) กำหนดว่ากรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต้นท์ ร่มหรือสิ่งใดในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง แต่กฎกระทรวงว่าด้วยการยกเว้น ผ่อนผัน หรือกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๙ กำหนดว่าอาคารที่มีลักษณะเป็นเต็นท์ หรือปะรำชั้นเดียว เพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว และไม่ใช่อาคาร สำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม หรือการศึกษา โดยมีกำหนดเวลารื้อถอนไม่เกินสิบวัน ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตการก่อสร้างอาคาร จะเห็นว่ากฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กำหนดว่าอาคารที่มีหลังคาโครงเหล็กคลุมผ้าใบ หรือเต็นท์ ไม่สามารถอนุญาตให้ประกอบกิจการพาณิชยกรรมใดๆ ได้ จึงเป็นการขัดกันของกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ

ดังนั้นกรุงเทพมหานคร จึงขอปรึกษาหารือประเด็นดังกล่าว เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินการโดยไม่ขัดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (นายวิษณุ เชื้อพันธ์) ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า จากประเด็นข้อหารือดังกล่าวมีความเห็นที่ไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยอาคาร ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการยกเว้น ผ่อนผัน หรือกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๙ กำหนดว่าอาคารที่มีลักษณะเป็นเต็นท์ หรือปะรำชั้นเดียว เพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราวและไม่ใช่อาคาร สำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม

หรือการศึกษา ...

หรือการศึกษา โดยมีกำหนดเวลารื้อถอนไม่เกินสิบวันให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตการก่อสร้างอาคาร แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการพาณิชยกรรม ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยสาธารณสุขไม่ขัดต่อ กฎหมายว่าด้วยอาคาร เนื่องจากมีเจตนารมย์ในการพิจารณาต่างกัน

มติที่ประชุม เห็นควรนำเสนอคณะกรรมการสาธารณสุขเป็นวาระสืบเนื่องในการประชุมในครั้งถัดไป

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๐ น.

นางสาวพรรณวาท อุดมผล	ผู้จัดรายการประชุม
นางสาวกมลชนก จัคนอก	
นายสมชาย ตู่แก้ว	ผู้ตรวจรายการประชุม
ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข	